मरुर्निरुदकोदेशः धन्वोऽल्पोदकः आनर्त्ताख्योद्वारकादेशः सविभुःउपागात्प्राप्तः हेभार्गव मनागीषत्श्रांतावाहायस्यसः॥३५॥ तत्रतत्रदेशेतत्रत्यै र्जनैःप्रत्युद्यतानिनिवेदितान्यर्हणान्युपायनानियस्मैसः सायमपराण्हे पश्चाद्दिशंपश्चिमांदिशं भेजेप्राप्तः तदाचगविष्ठःस्वर्गस्थःसूर्योगामुदकंगतः प्रविष्टोऽस्तंगतइत्यर्थः अद्भ्योवाएषप्रातरुदेत्यपःसायंप्रविशतीतिश्रुतेः यद्वा तदासायंकालेजातेरथादवतीर्य गविष्ठोभूमौस्थितस्ततोगांजलाशयं गतःसन् पश्चाद्दिशंसंध्यांभेजे उपासितवानित्यर्थः ॥ ३६ ॥ इतिप्रथमस्कंधेटीकायांदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

मरुधन्वमतिक्रम्यसौवीराभीरयोःपरान्॥ आनर्त्तान्भार्गवोपागाच्छ्रांतवाहोमनाग्विभुः॥ ३५ ॥ तत्रतत्रहत त्रत्यैर्हरिःप्रत्युद्यतार्हणः॥ सायंभेजेदिशंपश्चाद्गविष्ठोगांगतस्तदा॥ ३६॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणे प्रथमस्कंधेदशमोऽध्यायः॥१०॥ ॥७॥ ॥७॥ सूतउवाच आनर्त्तान्सउपव्रज्यस्वृद्धा न्जनपदान्स्वकान्॥ दध्मौदरवरंतेषांविषादंशमयन्निव ॥ १ ॥ सउच्चकाशेधवलोदरोदरोऽप्युरुक्रमस्याधर शोणशोणिमा॥ दाध्मायमानःकरकंजसंपुटेयथाऽब्जखंडेकलहंसउत्स्वनः ॥ २ ॥ तमुपश्रुत्यनिनदंजगद्भय भयावहम्॥ प्रत्युद्ययुःप्रजाःसर्वाभर्तृदर्शनलालसाः॥ ३॥

आनर्त्तैःस्तूयमानस्यपुरींनिर्विश्यबंधुभिः ए कादशेरतिःसम्यग्यादवेंद्रस्यवर्ण्यते ॥ १ ॥ उत्सवैरुच्चलत्पौरमुदंचत्ध्वजतोरणम् उल्लसद्रत्नदीपालिस्वपुरंप्रभुराविशत् ॥ २ ॥ स्वृद्धान्समृद्धान् दरवरंपांचजन्यंशंखंदध्मौ वादितवान् ॥ १ ॥ सइति दरःशंखःउच्चकाशे अतिशयेनशुशुभे कथंभूतःदरः करकंजसंपुटेदाध्मायमानः आपूर्य माणः धवलंउदरंयस्यसः तथापिउरुक्रमस्यकृष्णस्याधरस्ययःशोणगुणस्तेनशोणिमायस्यसः कथमुच्चकाशे अब्जखंडेरक्तकमलसमूहेकलहं सोराजहंसउच्चकाशेयथातद्वत् ॥ २ ॥ जगतोयद्भयंतस्यभयावहम् प्रत्युद्ययुः प्रत्युज्जग्मुः भर्त्तुर्दर्शनेलालसमौत्सुक्यंयासांताः ॥ ३ ॥